

Salut, companys!

per

MANUEL CORACHAN

UAN en la darrera assemblea ordinària del Sindicat de Metges de Catalunya em vaig veure elegit per a substituir al dilecte i bon amic Moll, malgrat els meus esforços per convèncer a companys i amics a què no es portés a cap la meva elecció, vaig sentir-me tan aixafat pel càrrec que queia sobre meu, que si no hagués estat per l'ajut moral i material que m'oferiren tots els companys de Consell, no m'hauria vist amb cor d'acceptar-lo.

Arribo a aquest lloc en el precís moment de finir el període constructiu, tan brillantment portat a cap pel meu digníssim antecessor, i em trobo amb el moment en què comença el període de consolidació, moment de lluita econòmica i de necessitat d'una orientació precisa en tot allò del Sindicat i en les seccions ja en marxa, ja a punt de funcionar. La Residència, la Caixa d'atur forçós, la Caixa de crèdit, l'Administració del Casal, són problemes capitals en l'avenir del Sindicat.

Ultra això, l'autonomia de Catalunya porta a una nova organització de la Sanitat Catalana, i unes vegades per ésser sollicitada la nostra col·laboració per la Generalitat, i en tot moment per defensar els drets dels companys, ens trobarem en període d'intens treball i lluita.

Tots i cada u de nosaltres hauríem de tenir present que l'estament mèdic mereix tota mena de sacrificis particulars, perquè ¿qui és qui no ha de fer un sacrifici particular quan vol dedicar un moment en pro de l'estament mèdic? I això ha estat ara i sempre. L'esforç ja ve d'anys. Plau-me, doncs, en primer lloc, agrair l'esforç gegant portat a cap per tots i cada u d'aquells companys que han dedicat unes hores en el treball del nostre Sindicat: a ells devem la Mutual florent, a ells el poder hostatjar-nos en el nostre Casal. No hem d'oblidar, i també hem d'agrair, l'esforç esmerçat pel personal administratiu i, en especial, al cap de personal Sr. Mas Junyent, l'actuació del qual es confon ja amb les parets del nostre Casal.

El Consell del Sindicat, al qual mai no podré agrair el concurs incondicional que m'ha ofert, vol que el Sindicat continuï essent de tots i que els seus acords siguin rubricats per la més perfecta unanimitat, i en venir jo esperonat per una lluita electoral, lluita que vol dir plenitud de vida Sindical, recordo unes paraules clares d'un company que, dites en son dia, expressaven que l'elecció és una cosa i el resultat una altra, i tots acatarem el resultat, paraules que em donaran valor per resoldre els problemes i portar-los a bon camí; però, en fer-ho, necessitem, repetim-ho, de l'ajut de tots els companys sindicats; necessitem les vostres idees, els vostres consells, el vostre concurs, la vostra actuació; en una paraula: un poc de l'esforç de cada u. Així esperem poder seguir portant endavant l'obra del Sindicat. D'altra manera, sense l'ajut constant dels companys, sense llurs iniciatives, sense l'escalf i ajut de tots, restarien tebis nostres esforços: no podeu, doncs, refiar-vos exclusivament dels nostres bons desigs.

Des de la Presidència, a la qual injustament m'haveu enlairat, resto sempre i en tot moment a la vostra disposició, i en correspondència us prego, companys, que no negligiu els vostres actes de perfectet sindicat; que assistiu a totes les juntes i reunions on us convoquin; que no defugiu cap càrrec que se us encomani. En tenir un moment lliure, aneu al CASAL, que és la casa de tots, i així farem que cada dia sigui amb més esplendor el centre de les nostres activitats científiques i professionals.

Un petit esforç de tots, esforç petit però ple d'entusiasme, que l'entusiasme centuplicarà nostres esforços, amb els quals enlairarem nostre Sindicat, pel bé del nostre estament i de la nostra estimada Catalunya!

Salut companys!